11/07/2026

Φόβος: Αιτία και θεραπεία

/ Γνώμες

Η χριστιανική πίστη δεν αμφισβητεί την ύπαρξη του φόβου στη ζωή του ανθρώπου. Τον αποδέχεται ως πραγματικότητα αλλά και τον ερμηνεύει. Ο φόβος είναι αποτέλεσμα της πτώσης του ανθρώπου στην αμαρτία – αυτή τού άνοιξε τη δίοδο για κάθε είδους φόβο στη ζωή του και άρα για την τραγικότητα της επί γης πορείας του.

- του Πρωτοπρεσβύτερου Γεώργιου Δορμπαράκη

Με τον ερχομό του Χριστού όμως ο άνθρωπος ξαναβρήκε την κανονική πορεία του και ένιωσε και πάλι ότι η αγάπη και η φιλία τον περιβάλλουν από παντού. Ο Χριστός έχυσε άπλετο φως στη ζωή του για να δει ότι ο Θεός είναι ακριβώς ο φίλος και ο Πατέρας του, ο συνάνθρωπος ο αδελφός του, η φύση η αδελφή του. Στην πραγματικότητα μετά τον ερχομό του Χριστού τίποτε δεν μπορεί να απειλήσει τη ζωή του ανθρώπου. Διότι μ’ Εκείνον γίναμε και πάλι παιδιά του Θεού. Ο Χριστός μάς προσέλαβε στον εαυτό Του και έγινε το ένδυμά μας. «Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε» (Γαλ. 3, 27). Είμαστε καλυμμένοι και

ασφαλισμένοι μέσα στον ίδιο τον παντοδύναμο και πανάγαθο Θεό. Αυτός αποτελεί το σπίτι μας, και της ψυχής και του σώματός μας. Κι ακόμη: γίνεται ο Ίδιος ο μυστικός ένοικος της ψυχής μας. Εκείνος υποσχέθηκε ότι θα κατοικήσουμε μέσα Του κι Αυτός μέσα μας. «Ενοικήσω εν αυτοίς και εμπεριπατήσω» (πρβλ. Β΄Κορ. 6, 16).

Αν είχαμε πνευματικά μάτια ανοικτά θα βλέπαμε ότι πλημμυριζόμαστε διαρκώς από το φως, την αλήθεια, τη ζωή και την αγάπη. Θα βλέπαμε στον εαυτό μας, στον κάθε συνάνθρωπο, σε όλη τη δημιουργία την πανάγαθη παρουσία του Θεού, όπως και του αγαθού φύλακα αγγέλου μας. «Ει ο Θεός υπέρ ημών, τις καθ᾽ ημών;» θα φωνάξει μεταξύ άλλων ο απόστολος Παύλος (Ρωμ. 8, 31). Είναι συγκλονιστικός ο λόγος επ’ αυτού του μεγάλου ασκητικού διδασκάλου οσίου Ισαάκ του Σύρου: «Μην σε ταράξει καθόλου – γράφει στον τρίτο λόγο του – ο λογισμός του φόβου… αλλά μάλλον πίστευε ότι έχεις φύλακα τον ίδιο τον Θεό που είναι μαζί σου, και την ακρίβεια γι᾽ αυτό ας σε πληροφορήσει η φρόνησή σου, ότι συ με όλη τη δημιουργία είστε δούλοι ενός και του ιδίου δεσπότη, ο Οποίος με ένα μόνο νεύμα Του κινεί και σαλεύει, και ημερώνει και οικονομεί τα πάντα, και κανείς δούλος δεν μπορεί να βλάψει κανέναν από τους σύνδουλούς του χωρίς να το παραχωρήσει Εκείνος που προνοεί και κυβερνά τα πάντα…Καθότι ούτε οι δαίμονες ούτε τα βλαπτικά θηρία ούτε οι κακοί άνθρωποι μπορούν να εκπληρώσουν το κακό τους θέλημα για αφανισμό και απώλεια του άλλου, όταν δεν θέλει ο κυβερνών τα πάντα Θεός. Αλλά και όταν θέλει, δίνει και όρια σ᾽ αυτό, κατά πόσο πρέπει να βλάψουν».

Προϋπόθεση βεβαίως για τη χαρισματική αυτή πραγματικότητα η πίστη στον Χριστό. Χωρίς αυτήν ο φόβος εξακολουθεί να σφραγίζει τη ζωή μας.Το απεκάλυψε ο ίδιος ο Χριστός: το αντίδοτο του φόβου είναι η πίστη. «Μη φοβού, μόνον πίστευε» (Μάρκ. 5, 36) λέει στον καθένα μας μέχρι σήμερα. «Μη ταρασσέσθω ημών η καρδία μηδέ δειλιάτω. Πιστεύετε εις τον Θεόν και εις εμέ πιστεύετε» (Ιωάν. 14, 1.27). Και εννοείται η αληθινή πίστη που συνυπάρχει πάντοτε με την αγάπη. «Πίστις δι᾽ αγάπης ενεργουμένη» που λέει ο Απόστολος (Γαλ. 5,6). Γι’ αυτό και «φόβος ουκ έστιν εν τη αγάπη, αλλ᾽ η τελεία αγάπη έξω βάλλει τον φόβον» (Α΄ Ιωάν. 4, 18).

ΠΗΓΗ: ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ